

gaaet med til, men som det ligger for her, vil jeg stemme mod Forslaget.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal med Hensyn til Vndringsforslaget under Nr. 11 først bemærke, at jeg ved denne Vndring betragter den Sikkerhed, som Lovforslaget tilsigtede at yde mod fordærvet eller usundt Kjøb, som meget betydeligt svækket. Det er muligt, at der ikke lader sig gennemføre Mere. Det er muligt, at man ikke i Rigsdagens to Afdelinger kan faae gennemført mere end dette, og, set fra det Synspunkt, kan det, der her bydes under Vndringsforslag Nr. 11, jo vel nok være at foretrække for det Intet; men jeg gaar rigtig nok ud fra, at den Betsyttelse, som Lovforslaget tilsigtede at yde, er meget betydelig formindsket ved denne Affattelse. Hvad jeg i Særdeleshed betragter som Hovedsagen, er jo dette, at, dersom Vndringsforslaget bliver vedtaget, kan man ikke ramme den, der har solgt Kjøb af et sygt Kreatur, med mindre man kan bevise, at han har været vidende om, at Kreativet var sygt. Lovforslagets oprindelige Bestemmelse gik ud paa, at alle Kreaturer paa de Steder, hvor Kontrol skulde gennemføres, skulde synes ved Slagtingen, og derved vilde der kunne tilveiebringes en nogenlunde vidtrækkende Sikkerhed. Men her bliver jo Sagen stillet saaledes, at det kun er de syge eller selvdøde Kreaturer, der skulle synes. Hvad selvdøde Kreaturer angaar, vil jeg erkende, at der vil den, der slagter et Kreatur til Forhandling, ikke ret vel kunne komme fra, at han vidste, at Kreativet var selvdødt; men derimod vil det være meget vanskeliggere med Hensyn til det andet Spørgsmaal; der bliver en vid Mark aaben for, at den Paagjældende kan undbringe sig altsynbar ved at gjøre gjældende, at han ikke ansaa Kreativet for sygt, og det vil da blive meget vanskeligt at føre et Bevis, hvorpaa den Paagjældende virkelig kan sælbes. Derfor er jeg tilbøjelig til at tro, at en Bestemmelse af den Art ikke vil blive meget virksom; men, som sagt, noget mere end Intet er den jo, og navnlig vil jeg erkende, at den med Hensyn til selvdøde Kreaturer kan have nogen Betydning. Jeg vil derfor altsaa med Hensyn til denne Bestemmelse i sin Helhed sige, at jeg tror, at den staar langt tilbage for Lovforslaget i Henseende til Evne til at beskytte Befolkningen; men hvis man af Hensyn til de Ulemper, som Lovforslagets Bestemmelser ganske vist ere forbundne med — det har hele Liden været mig klart — mener, at man ikke vil vedtage dem, hverken i dette Thing eller — rimeligvis — i det andet Thing, saa vil jeg erkende, at denne Paragraf vil være mere end Intet. I Forbindelse hermed maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at den Bestemmelse, at der ikke maa indføres slagtet Kjøb til Forhandling, som nu staar i Forslaget Nr. 2, naturligvis for mig har meget mindre Betydning, naar § 5 skal ændres paa den foreslaede Maade,

end den havde i det oprindelige Lovforslag. Der var nemlig Tanken simpelst hen den, at i de Byer og i de Distrikter, hvor Kjødkontrol var gennemført, maatte der aldeles ikke indføres Kjøb til Forhandling fra Steder, hvor der ikke var nogen Kjødkontrol; det vil altsaa sige baade fra de indenlandske Steder, hvor der ikke var nogen Kjødkontrol, og fra Udlandet. I Lovforslaget stod denne Bestemmelse som en Følge deraf som et ganske naturligt og nødvendigt Supplement til Lovforslagets Hovedbestemmelse paa dette Punkt. Der vilde jo ikke være nogen Mening i det, at paabyde en Kjødkontrol paa bestemte Steder, naar det ikke tillige var ledsaget af Forbud mod Indførsel til Forhandling af slagtet Kjøb fra Steder, hvor en saadan Kontrol ikke var. De to Ting staa altsaa i Lovforslaget som nødvendig sammenknyttede med hinanden og som værende begge to nødvendige Bestanddele af en virkelig gennemført Kontrol. Stiller man sig derimod, som Vndringsforslaget under Nr. 11 stiller sig, saaledes, at der altsaa intetst. ds bliver nogen Kjødkontrol, men kun kommer til at eksistere almindelige Regler, saaledes at den, der vil slagte og sælge et selvdødt eller sygt Kreatur, skal lade det syne af Dyrslægen, saa faar hele Foranstaltningen meget mindre at betyde, saa vil der ikke være nogen saadan gennemgaaende Forskjel paa Sikkerheden i Kjøbstæderne og i de Distrikter, hvor Kjødkontrolen hersker, og i de andre Distrikter, som den, Lovforslaget forudsætter, saa ere vi inde paa det kvantitative, paa Gradsforskjellighedernes Gebet, og saa staar det ingenlunde aabenbart for mig som noget saa magtpaaliggende, at der forbydes Indførsel af slagtet Kvæg m. m. fra Udlandet; thi saa vil hele Forskjellen mellem Indland og Udland kun være den, at man ikke har nogen Garanti for, at der i Udlandet eksisterer tilsvarende Regler med Hensyn til Tilfyn med Slagtingen af selvdøde og syge Kreaturer som dem, der eksistere her. Man har ikke den gennemgaaende Forskjel, som Lovforslaget forudsatte, nemlig, at der er en med Hensyn til al Slagting sig strækkende Kontrol paa det ene Sted, som ikke findes paa det andet. Jeg siger derfor, at, naar man vil ændre Paragrafens første Stykke eller vedtage første Stykke af Vndringsforslaget under Nr. 11, staar det for mig som meget mindre magtpaaliggende, end det efter Lovforslagets Standpunkt er, om man vil forbyde Indførslen fra Udlandet af slagtet Kjøb. Med Hensyn til det 3die Stykke af Vndringsforslaget under Nr. 11, skal jeg, idet jeg lader de rene Redaktions-spørgsmaal ligge, blot gjøre den Bemærkning, at det dog forekommer mig, at der nok kunde være nogen Grund til at gjøre Forskjel paa Kjøb og Levnetsmidler, der ere tilberedte af Kjøb, ved hvilke sidste jeg i Særdeleshed tænker paa Pølser og den Slags Ting, fordi disse sidste Ting ere meget farlige. De kunne meget lettere bibringes Folk, uden at man har